

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 618

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 14 septembrie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 936 din 23 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 2 și art. 243 din Codul de procedură civilă.....	2-3	966. — Hotărâre privind aprobarea realizării de către Consiliul Concurenței, în colaborare cu Serviciul de Telecomunicații Speciale, a rețelei securizate de comunicații de arie extinsă	12
Decizia nr. 939 din 23 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă	3-4	967. — Hotărâre privind transmiterea fără plată a unor bunuri mobile din proprietatea privată a statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în proprietatea privată a municipiului Caransebeș și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Caransebeș, județul Caraș-Severin	13
Decizia nr. 951 din 25 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001	4-6	986. — Hotărâre privind plata cotizației anuale de membru la întreprinderea comună europeană pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune	13
Decizia nr. 969 din 25 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1 ¹), (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire pentru monitorizarea postprivatizare a contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat la societățile comerciale	6-8	1.013. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.469/2002 privind înființarea Societății Comerciale de Tratament Balnear și Recuperare a Capacității de Muncă „T.B.R.C.M.” — S.A.	14-15
Decizia nr. 970 din 25 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 ¹ din Codul de procedură civilă	8-9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 977 din 25 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale	9-10	872/208. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii și al viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, pentru modificarea Normelor privind autorizarea și efectuarea transporturilor rutiere cu greutate și/sau cu dimensiuni de gabarit care depășesc limitele maxime prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor și al ministrului de interne nr. 407/991/1999	15-16
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
97. — Ordonanță de urgență pentru modificarea Legii învățământului nr. 84/1995	11-12		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 936

din 23 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 2 și art. 243 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 2 și art. 243 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Albuțiu în Dosarul nr. 201/35/2005 al Curții de Apel Oradea — Secția civilă mixtă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 201/35/2005, **Curtea de Apel Oradea — Secția civilă mixtă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 243 cu referire la art. 40 alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Elena Albuțiu într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva unei decizii a Tribunalului Bihor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege sunt neconstituționale, deoarece nu instituie obligativitatea suspendării cauzei în cazul formulării unei cereri de strămutare a procesului.

Curtea de Apel Oradea — Secția civilă mixtă apreciază că dispozițiile criticate nu contravin prevederilor art. 21 din Constituție și nici celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate

la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 40 alin. 2 și art. 243 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 40 alin. 2: „*Președintele instanței va putea cere dosarul pricinii și să ordone, fără citarea părților, suspendarea judecării pricinii, comunicând de urgență această măsură instanței respective.*”;

— Art. 243: „*Judecata pricinilor se suspendă de drept:*

1. *prin moartea uneia din părți, afară de cazul când partea interesată cere termen pentru introducerea în judecată a moștenitorilor;*

2. *prin interdicție sau punere sub curatelă a unei părți până la numirea tutorelui sau curatorului;*

3. *prin moartea mandatarului uneia din părți, întâmplată cu mai puțin de 15 zile înainte de ziua înfățișării;*

4. *prin încetarea funcției tutorelui sau curatorului;*

5. *prin deschiderea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului asupra reclamantului, în temeiul unei hotărâri judecătorești irevocabile.*

Faptele arătate mai sus nu împiedică pronunțarea hotărârii, dacă ele s-au ivit după închiderea dezbaterilor.”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la dispozițiile art. 21 din Constituție, referitoare la accesul liber la justiție și la cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a pronunțat asupra dispozițiilor art. 40 alin. 2 din Codul de procedură civilă — raportate la prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, prin Decizia nr. 573 din 3 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.143 din 19 decembrie 2005, constatând că acestea sunt constituționale. Cu acel prilej, Curtea a reținut că soluția legislativă adoptată prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate de a lăsa la latitudinea președintelui instanței investită cu soluționarea cererii de strămutare suspendarea judecării pricinii nu relevă nicio contradicție cu textele constituționale de referință. Astfel, prerogativa președintelui instanței investite cu soluționarea cererii de strămutare de a suspenda judecarea pricinii îi permite acestuia ca, în funcție de motivele de strămutare invocate, de seriozitatea și credibilitatea lor, să aprecieze asupra măsurii în care suspendarea se impune, pentru a se evita o soluție pârinitoare. Astfel, Curtea a constatat că dispozițiile art. 40 alin. 2 din Codul de procedură civilă nu contravin textului art. 21 alin. (3) din Constituție, ci, dimpotrivă, posibilitatea recunoscută președintelui de a decide asupra suspendării, în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei, este de natură să contribuie la realizarea dreptului la un proces echitabil, precum și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterioare își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Totodată, Curtea constată că, referitor la dispozițiile art. 243 din Codul de procedură civilă, autorul excepției de neconstituționalitate este nemulțumit, în realitate, de faptul că

printre cauzele de suspendare obligatorie a cauzei nu se găsește și aceea a suspendării judecării pricinii atunci când s-a făcut o cerere de strămutare. Având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că nu poate primi o atare susținere, deoarece completarea textelor de lege intră în competența legiuitorului, iar nu a Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 2 și art. 243 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Albuțiu în Dosarul nr. 201/35/2005 al Curții de Apel Oradea — Secția civilă mixtă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 939

din 23 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gabriel Furtună în Dosarul nr. 6.089/315/2007 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.089/315/2007, **Tribunalul Dâmbovița — Secția**

comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gabriel Furtună într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva unei sentințe civile a Judecătoriei Târgoviște.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege sunt neconstituționale, deoarece nu permit mandatarului unei părți să pună concluzii la dezbaterea procesului în instanță.

Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut: „*Dacă mandatul este dat unei alte persoane decât unui avocat, mandatarul nu poate pune concluzii decât prin avocat, cu excepția consilierului juridic care, potrivit legii, reprezintă partea.*”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la dispozițiile constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție și în art. 24 privind dreptul la apărare și la dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă — raportate la aceleași prevederi din Constituție și din acte

internaționale ca și cele invocate în cauza de față — s-a mai pronunțat în numeroase cazuri.

De exemplu, prin Decizia nr. 726 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 979 din 7 decembrie 2006, Curtea a constatat că restricția mandatarului care nu are calitatea de avocat de a pune concluzii orale în instanță nu constituie o împiedicare a accesului liber la justiție, întrucât partea însăși poate participa la dezbateri și poate pune concluzii înaintea instanței de judecată, iar mandatarul are posibilitatea să formuleze cereri, să propună probe în tot cursul procesului, precum și să depună concluzii scrise.

Cu acel prilej, Curtea a mai constatat că posibilitatea reprezentării părții prin mandatar este prevăzută doar de art. 67 și 68 din Codul de procedură civilă, care stabilesc condițiile de exercitare a acestui mandat. Aceste condiții, precum și limitele în care poate fi exercitat mandatul, inclusiv posibilitatea mandatarului de a pune sau nu concluzii în instanță în numele părții, reprezintă opțiuni ale legiuitorului, care, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilește regulile privind procedura de judecată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gabriel Furtună în Dosarul nr. 6.089/315/2007 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 951

din 25 iunie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (1)
din Legea administrației publice locale nr. 215/2001**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Consiliul Local al Orașului Bragadiru în Dosarul nr. 5.311/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde domnul avocat Daniel Ene, membru al Baroului București, în calitate de apărător ales al autorului excepției. De asemenea, răspund, personal, și părțile Gabriel Copălău, Adriana Radu și Vasilica Gheorghie, lipsind

partea Gheorghiuța Gheorghe, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, reiterând argumentele prezentate în notele scrise aflate la dosarul cauzei. Părțile prezente se opun admiterii excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, considerând că prevederile legale ce formează obiectul acesteia instituie o garanție de imparțialitate în ceea ce îi privește pe consilierii locali, fără să contravină dispozițiilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.311/3/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Consiliul Local al Orașului Bragadiru într-o cauză aflată în stadiul procesual al recursului, având ca obiect, în principal, constatarea nulității absolute a unei hotărâri a consiliului local.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, atunci când în cadrul ședințelor consiliului local se supun dezbaterii mai multe probleme care urmează să fie soluționate printr-o singură hotărâre, consilierul ar trebui să se abțină de la deliberare și de la vot doar în ceea ce privește acele probleme față de care acesta sau rudele sale arătate în lege au un interes patrimonial. Arată că, dacă s-ar abține și în ceea ce privește celelalte probleme supuse dezbaterii, consilierul nu și-ar mai putea duce la îndeplinire mandatul constând în apărarea și promovarea drepturilor și intereselor legitime ale electoratului. În plus, ar putea apărea situații în care Consiliul Local nu ar putea să se constituie legal în vederea rezolvării treburilor publice ale orașului, întrucât o parte din consilieri ar trebui să se abțină de la deliberare și de la luarea hotărârilor.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând, în acest sens, că textul de lege criticat reprezintă o adevărată garanție a imparțialității autorităților publice respective și a membrilor consiliilor locale, în exercitarea atribuțiilor lor.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, fiind contrară dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale, dând expresie regulilor de transparență și imparțialitate care trebuie să caracterizeze exercitarea funcțiilor publice.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorului excepției și ale părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 46 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, care au următoarea redactare:

— Art. 46 alin. (1): „(1) Nu poate lua parte la deliberare și la adoptarea hotărârilor consilierul local care, fie personal, fie prin soț, soție, afini sau rude până la gradul al patrulea inclusiv, are un interes patrimonial în problema supusă dezbaterilor consiliului local.”

În opinia autorului excepției, sunt încălcate prevederile art. 121 alin. (2) din Constituție potrivit cărora consiliile locale și primarii funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 228 din 10 septembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 734 din 8 octombrie 2002, s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 47 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, în varianta anterioară republicării din anul 2007, dispoziții care la alin. (1) aveau un conținut normativ identic cu cel al actualului art. 46 alin. (1), instituind aceeași interdicție de participare la deliberare și la adoptarea hotărârilor a consilierului local care, fie personal, fie prin soț, soție, afini sau rude până la gradul al patrulea inclusiv, are un interes patrimonial în problema supusă dezbaterilor consiliului local. Cu acel prilej, Curtea a reținut că dispozițiile legale criticate reprezintă garanții ale imparțialității autorităților publice și a membrilor consiliilor locale în exercitarea atribuțiilor lor, iar instituirea prin lege a acestor restricții dă expresie concretă obligației statului de a asigura protecția concurenței loiale, conform art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție.

În spiritul acestei jurisprudențe, Curtea constată că prevederile de lege criticate nu vin în contradicție cu norma cuprinsă în art. 121 alin. (2) din Constituție, întrucât interdicția menționată nu este de natură să afecteze principiul potrivit căruia consiliile locale funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome, care rezolvă treburile publice din comune și orașe.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Consiliul Local al Orașului Bragadiru în Dosarul nr. 5.311/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 969

din 25 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (11), (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire pentru monitorizarea postprivatizare a contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat la societățile comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (11), (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire pentru monitorizarea postprivatizare a contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat la societățile comerciale, excepție ridicată de Asociația Salariaților PAS Nicolina din Iași în Dosarul nr. 1.846/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin avocatul Ovidiu Bulai, și partea Societatea Comercială Mecanoexport-Import — S.A. din București, prin avocatul Anca Vaida, lipsind Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Asociației Salariaților PAS Nicolina din Iași arată că măsurile prevăzute prin Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 modifică retroactiv contractele de privatizare încheiate între părți anterior apariției ordonanței, introducând

obligația unilaterală a cumpărătorului la plata daunelor-interese în condițiile stipulate de actul normativ. Astfel, se instituie o veritabilă prezumție de culpă a cumpărătorului la neîndeplinirea obligațiilor contractuale, rolul judecătorului limitându-se la a dispune efectuarea unei expertize care să stabilească valoarea daunelor. Mai mult, în măsura în care prin încheierea contractului de privatizare cumpărătorul a dobândit dreptul de proprietate asupra patrimoniului societății comerciale, introducerea, prin ordonanță, a unei sancțiuni care nu era prevăzută în contract încalcă pe lângă dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție și prevederile art. 44 care garantează dreptul de proprietate privată.

Avocatul Societății Comerciale Mecanoexport-Import — S.A. din București susține, de asemenea, admiterea excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile criticate instituie o prezumție irefregabilă de culpă în sarcina cumpărătorului, în vreme ce statului i se creează un avantaj real, efectiv în raporturile cu persoanele private. Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 introduce noi clauze în contractele de privatizare, ingerințe care nu se întemeiază pe scopuri legitime, necesare într-o societate democratică și care sunt de natură a conduce la îmbogățirea fără just temei a statului.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.846/3/2006, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 21 alin. (1), (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire pentru monitorizarea postprivatizare a contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat la societățile comerciale**, excepție ridicată de Asociația Salariaților PAS Nicolina din Iași.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că articolul criticat instituie o culpă civilă în sarcina cumpărătorului, cu încălcarea principiului libertății contractuale consacrat de Codul civil, determinând astfel ca una dintre părțile contractante — statul să se situeze deasupra legii. Prevederea legală criticată încalcă și prevederile art. 21 alin. (3) și art. 124 din Constituție, întrucât judecătorul nu are libertatea de decizie, ci doar posibilitatea de a lua act de întinderea unei obligații stabilite prin lege, iar nu pe baza probelor administrate în cadrul procesului. În condițiile în care existența prejudiciului se prezumă, nefiind necesar a fi dovedită, se nesocotește dreptul părților la un proces echitabil, bazat pe principiul contradictorialității.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale, deoarece existența și întinderea culpei contractuale se stabilește de către instanța de judecată pe baza probelor administrate, cu respectarea garanțiilor procesuale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 21 alin. (1), (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire pentru monitorizarea postprivatizare a contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat la societățile comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 506/2002, modificată ulterior, texte de lege care au următorul conținut: „(1) În cazul desființării contractului pe cale

convențională sau judiciară, pentru prejudicii cauzate Autorității, cumpărătorul este obligat la plata daunelor-interese constituite din:

a) sumele reprezentând dobânzile și penalitățile datorate pentru ratele scadente și neachitate până la data desființării contractului, precum și penalitățile datorate ca urmare a neîndeplinirii celorlalte obligații contractuale;

b) sumele reprezentând dividendele încasate de cumpărător în perioada de valabilitate a contractului;

c) sumele prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 1.045/2001 privind recuperarea onorariilor de succes plătite consultantilor de către Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului în cadrul Programului pentru Ajustarea Sectorului Privat (PSAL).

(3) Stabilirea prejudiciilor și a întinderii daunelor-interese prevăzute la alin. (2), precum și a celor provocate Autorității se va face, la solicitarea societății/Autorității, pe baza unei expertize întocmite de persoane fizice și/sau juridice abilitate prin lege pentru astfel de operațiuni.

(4) Cheltuielile aferente efectuării expertizei prevăzute la alin. (3) vor fi avansate de societate sau, după caz, de Autoritate și vor fi recuperate de la cumpărător.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 și art. 124 alin. (2) din Constituție.

Asupra dispozițiilor art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002, cu modificările și completările ulterioare, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 175 din 6 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 26 iunie 2003, respingând excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În considerentele acelei decizii, s-a argumentat neretroactivitatea ordonanței tocmai prin referirea la conținutul dispozițiilor art. 2 din acest act normativ, care prevăd că „Prezenta ordonanță se aplică contractelor [...] pentru efectele produse de acestea după intrarea ei în vigoare”.

Reținând că Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 reglementează controlul postprivatizare, precum și modul de urmărire a executării obligațiilor asumate de cumpărători, pe perioada derulării contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat la societățile comerciale, Curtea a arătat că această ordonanță își are temeiul în dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, potrivit cărora statul trebuie să asigure protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară. Totodată, în considerentele aceleiași decizii, Curtea a constatat că nu poate fi reținută nici încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, și nici a dispozițiilor art. 44, întrucât conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege.

Soluțiile și considerentele deciziilor pronunțate sunt aplicabile și în cauza de față, deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate potrivit căreia art. 21 alin. (1), (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 contravine art. 21 alin. (3) din Constituție, Curtea reține că dispozițiile criticate nu împiedică părțile interesate de a se adresa instanțelor judecătorești, în cazul în care apreciază că drepturile, libertățile sau interesele lor legitime au fost încălcate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (11), (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire pentru monitorizarea postprivatizare a contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat la societățile comerciale, excepție ridicată de Asociația Salariaților PAS Nicolina din Iași în Dosarul nr. 1.846/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 970

din 25 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială Recons — S.A. din Iași în Dosarul nr. 18.883/245/2006 al Curții de Apel Iași — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin consilierul juridic Cristian Nicolae Mosuti, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției arată că este neconstituțională interpretarea pe care o dau instanțele judecătorești dispozițiilor art. 282¹ din Codul de procedură civilă, extinzând aplicabilitatea acestora și în materia căii de atac a recursului.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 18.883/245/2006, **Curtea de Apel Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 282¹ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială Recons — S.A. din Iași.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că textul de lege criticat îngreșează accesul liber la justiție consacrat prin art. 21 din Constituție. Dispozițiile art. 282¹ din Codul de procedură civilă nu asigură un proces echitabil pentru părțile litigante cu privire la exercitarea căilor de atac, întrucât prin impunerea unei limite valorice a obiectului litigiului „sunt plasate într-un arbitrar al evaluării” obiectului litigiului. Se creează astfel o discriminare între justițiabilii ale căror pretenții sunt în valoare de până la 100 de mii lei inclusiv și cei ale căror pretenții depășesc această valoare. Pe de altă parte, în situația unui litigiu cu un obiect prezumat ca valoare de până la 100 de mii lei, hotărârea dată în primă instanță poate fi atacată doar cu recurs. În cazul exercitării acestei căi de atac, singurul mijloc de probă admis este proba cu înscrisuri. Or, în cazul în care se impune calificarea căii de atac în funcție de valoarea obiectului litigiului, în această fază procesuală nu s-ar mai putea efectua o evaluare, întrucât nu poate fi administrată proba cu expertiză. Prin urmare, dispozițiile legale criticate încalcă și prevederile art. 20 alin. (2) din Constituție prin raportare la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea de Apel Iași — Secția civilă apreciază excepția ca fiind neîntemeiată, arătând că accesul la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac, legiuitorul putând stabili, în situații deosebite, atât reguli speciale de procedură, cât și modalități particulare de exercitare a drepturilor procedurale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 282¹ din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut: „*Nu sunt supuse apelului hotărârile judecătorești date în primă instanță în cererile introduse pe cale principală privind pensii de întreținere, litigii al căror obiect are o valoare de până la 100 de mii de lei inclusiv, atât în materie civilă, cât și în materie comercială, acțiunile posesorii, precum și cele referitoare la înregistrările în registrele de stare civilă, luarea măsurilor asigurătorii și în alte cazuri prevăzute de lege.*”

Hotărârile instanțelor judecătorești prin care se soluționează plângerile împotriva hotărârilor autorităților administrației publice cu activitate jurisdicțională și ale altor organe cu astfel de activitate nu sunt supuse apelului, dacă legea nu prevede altfel.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială Recons — S.A. din Iași în Dosarul nr. 18.883/245/2006 al Curții de Apel Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 977

din 25 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

cuprinse în art. 20 alin. (2) și art. 21, precum și în art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității textului de lege criticat, de exemplu prin Decizia nr. 226 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 7 iunie 2004. Cu acel prilej, Curtea a apreciat că acest text de lege nu conține nicio dispoziție discriminatorie, regimul juridic diferit fiind determinat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite în vederea asigurării celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor. Așa fiind, cu privire la încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

Pe de altă parte, Curtea a considerat că instituirea unor reguli speciale privind exercitarea căilor de atac nu contravine, așa cum susține autorul excepției de neconstituționalitate, prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție, atât timp cât, potrivit celor prevăzute de art. 282¹ din Codul de procedură civilă, părților interesate le este asigurată posibilitatea exercitării unei căi de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabilă.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială AD Consult — S.R.L. din București în Dosarul nr. 16.824/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 16.824/299/2008, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială AD Consult — S.R.L. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile criticate instituie norme discriminatorii între părțile procesuale, întrucât dau posibilitatea judecătorului de a cere explicații și lămuriri, precum și de a solicita efectuarea plății sumei datorate ori de a media o înțelegere între părți, înainte de a cunoaște actele și mijloacele de probă ale debitorului. Așa fiind, se aduce atingere principiului imparțialității instanței, consacrat în art. 124 din Constituția României. De asemenea, prin limitarea posibilității administrării de probe, este încălcat dreptul la un proces echitabil în ceea ce privește egalitatea de arme procesuale.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază excepția ca fiind neîntemeiată, rolul activ al judecătorului nu poate ridica suspiciuni în privința obiectivității acestuia, ci, dimpotrivă, exprimă preocuparea magistratului de a lămuri cauza sub toate aspectele, utilizând toate instrumentele procedurale care îi stau la dispoziție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială AD Consult — S.R.L. din București în Dosarul nr. 16.824/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, publicată în Monitorul oficial al României, Partea I, nr. 738 din 31 octombrie 2007, texte de lege care au următorul conținut: „*Pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruii în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru a se ajunge la o înțelegere a părților asupra modalităților de plată. Citația va fi înmănată părții cu 3 zile înaintea termenului de judecată.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (1) și art. 124 alin. (2) și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea constată că prin Decizia nr. 1.001 din 7 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 18 noiembrie 2008, a statuat că „prevederea de lege criticată este în sensul aplicării rolului activ al judecătorului, care, la soluționarea pricinilor în primă instanță, are obligația de a încerca împăcarea părților. Faptul că, potrivit aceluiași text de lege, judecătorul citează părțile pentru explicații și lămuriri și stăruie în efectuarea plății sumei datorate nu înseamnă că acesta se antepronunță, întrucât hotărârea se va da numai după ce judecătorul va analiza toate probele aflate la dosar, inclusiv cele propuse de debitor. Mai mult, art. 10 din actul normativ criticat dispune că ordonanța de plată se va emite numai în urma verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse, a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, instanța constatând că cererea este întemeiată.”

Soluția și considerentele deciziei pronunțate sunt aplicabile și în cauza de față, deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea Legii învățământului nr. 84/1995**

Având în vedere necesitatea de a oferi absolvenților învățământului liceal posibilitatea de a li se evalua și certifica competențele lingvistice de comunicare în limba maternă și într-o limbă de circulație internațională, precum și competențele digitale, generale și specifice, formate pe durata învățământului liceal, necesare pentru integrarea acestora în societatea cunoașterii, pentru a asigura tuturor și fiecăruia împlinirea și dezvoltarea personală, incluziunea socială și cetățenia activă și ocuparea unui loc de muncă,

ținând cont de necesitatea standardizării evaluărilor naționale, pentru a asigura obiectivitatea, credibilitatea evaluărilor și pentru a asigura relevanța acestora în raport cu progresul școlar al elevilor, precum și pentru a raporta rezultatele învățării la standardele europene,

pentru eliminarea situațiilor excepționale în care cadrele didactice din învățământul superior se află în imposibilitatea de a-și îndeplini funcția de președinte al unei comisii de bacalaureat, în care au fost numite prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării,

întrucât toate aceste elemente vizează interesul public și constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea învățământului nr. 84/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 10 decembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 26, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Examenul național de bacalaureat constă în susținerea următoarelor probe:

A. probă de evaluare a competențelor lingvistice de comunicare orală în limba română;

B. probă de evaluare a competențelor lingvistice de comunicare orală în limba maternă, pentru elevii care au urmat studiile liceale într-o limbă a minorităților naționale;

C. probă de evaluare a competenței lingvistice într-o limbă de circulație internațională studiată pe parcursul învățământului liceal. Rezultatul evaluării se exprimă prin nivelul de competență corespunzător Cadrelui european comun de referință pentru limbi. Elevii care promovează, pe parcursul învățământului preuniversitar, examene cu recunoaștere internațională pentru certificarea competențelor lingvistice în limbi străine au dreptul la recunoașterea și echivalarea rezultatelor obținute la aceste examene, la cerere și conform unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării;

D. probă de evaluare a competențelor digitale. Rezultatul evaluării se exprimă prin nivelul de competență, în raport cu standardele europene recunoscute în domeniu. Elevii care promovează, pe parcursul învățământului preuniversitar, examene cu recunoaștere europeană pentru certificarea competențelor digitale au dreptul la recunoașterea și echivalarea rezultatelor obținute la aceste examene, la cerere și conform unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării;

E. probe scrise de evaluare a competențelor formate pe durata învățământului liceal, după cum urmează:

a) probă scrisă la limba și literatura română — probă comună pentru elevii de la toate filierele, profilurile și specializările;

b) probă scrisă la limba și literatura maternă — probă comună pentru elevii de la toate filierele, profilurile și specializările, care au urmat studiile liceale într-o limbă a minorităților naționale;

c) o probă scrisă, diferențiată în funcție de filieră, profil și specializare, după cum urmează:

(i) matematică — pentru profilul real din filiera teoretică, pentru filiera tehnologică sau, după caz, pentru filiera vocațională;

(ii) istorie — pentru profilul umanist din filiera teoretică sau, după caz, pentru filiera vocațională;

d) o probă scrisă la care elevul poate opta, în conformitate cu filiera, profilul și specializarea urmate, pentru una dintre disciplinele cuprinse în următoarele două grupe de discipline:

(i) fizică, chimie, biologie sau informatică;

(ii) geografie, filosofie, logică și argumentare, economie, psihologie și, după caz, sociologie.”

2. Articolul 27 va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Examenul național de bacalaureat se consideră promovat de către absolvenții învățământului secundar superior liceal care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) au susținut probele prevăzute la art. 26 alin. (4) lit. A—D;

b) au susținut toate probele scrise prevăzute la art. 26 alin. (4) lit. E și au obținut cel puțin nota 5 la fiecare dintre acestea;

c) media aritmetică, calculată cu două zecimale exacte, a notelor obținute la probele scrise precizate la art. 26 alin. (4) lit. E este cel puțin 6.

(2) Media obținută la examenul național de bacalaureat este media aritmetică calculată cu două zecimale exacte a notelor obținute la probele scrise prevăzute la art. 26 alin. (4) lit. E.

(3) În urma promovării examenului național de bacalaureat, absolventului i se eliberează diploma de bacalaureat.

(4) Absolvenților clasei a XII-a/a XIII-a care au susținut evaluările prevăzute la art. 26 alin. (4) lit. A—D li se eliberează certificate care atestă nivelul de competență lingvistică, respectiv nivelul de competență digitală. Eliberarea acestor certificate nu este condiționată de promovarea probelor scrise prevăzute la art. 26 alin. (4) lit. E.

(5) În cazul nepromovării examenului național de bacalaureat, pot fi recunoscute în sesiunile următoare, la cerere, rezultatele evaluărilor susținute conform art. 26 alin. (4) lit. A—D, respectiv rezultatele probelor scrise prevăzute la art. 26 alin. (4) lit. E care au fost promovate cu cel puțin nota 5.

(6) În decursul unui an școlar se organizează două sesiuni ale examenului național de bacalaureat.

(7) Candidații proveniți din învățământul preuniversitar de stat pot susține examenul național de bacalaureat și examenul de certificare a competențelor profesionale fără taxă de cel mult două ori. Prezentările ulterioare la aceste examene sunt condiționate de achitarea unor taxe stabilite de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(8) Evaluările prevăzute la art. 26 alin. (4) lit. A—D se organizează și se desfășoară la nivelul unității de învățământ, pe

parcursul clasei terminale de liceu, în fața unei comisii prezidate de directorul unității de învățământ și numite prin decizie a inspectorului școlar general, în condiții stabilite prin metodologia prevăzută la art. 26 alin. (7).

(9) Probele scrise din examenul național de bacalaureat, prevăzute la art. 26 alin. (4) lit. E, se susțin după încheierea anului școlar, în fața unei comisii stabilite de inspectoratul școlar.

(10) Comisia prevăzută la alin. (9) este condusă de un președinte, numit prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării dintre cadrele didactice universitare de predare, având titlul științific de doctor. În situații bine justificate, poate fi numit în funcția de președinte și un cadru didactic din învățământul liceal, având gradul didactic I și performanțe profesionale deosebite, titular în altă unitate de învățământ decât cea din care provin elevii care susțin probele scrise ale examenului național de bacalaureat.

(11) Comisia prevăzută la alin. (9) este alcătuită din profesori de la alte unități de învățământ decât cele din care provin elevii care susțin probele scrise ale examenului național de bacalaureat.

(12) Numărul comisiilor prevăzute la alin. (9) și numărul unităților de învățământ în care se desfășoară probele scrise din examenul național de bacalaureat se stabilesc de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, la propunerea inspectoratelor școlare.

(13) Rezultatele examenului național de bacalaureat sunt publice.”

Art. II. — Pentru anul școlar 2009—2010, lista cuprinzând probele de examen, conținutul programelor de examen și modul de organizare și desfășurare a examenului de bacalaureat se dau publicității în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul educației, cercetării și inovării,
Ecaterina Andronescu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 9 septembrie 2009.
Nr. 97.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea realizării de către Consiliul Concurenței, în colaborare cu Serviciul de Telecomunicații Speciale, a rețelei securizate de comunicații de arie extinsă

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă realizarea de către Consiliul Concurenței, în colaborare cu Serviciul de Telecomunicații Speciale, a rețelei securizate de comunicații de arie extinsă, pentru sediul central și inspectoratele teritoriale de concurență.

Art. 2. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Consiliul Concurenței împreună cu Serviciul de Telecomunicații Speciale vor emite normele tehnice privind modul de utilizare a rețelei realizate potrivit prevederilor art. 1.

Art. 3. — Se autorizează Serviciul de Telecomunicații Speciale să achiziționeze servicii de comunicații de pe piața publică, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și

completările ulterioare, pentru Consiliul Concurenței și să gestioneze rețeaua constituită conform cerințelor beneficiarului.

Art. 4. — (1) Modul de recuperare a costurilor pentru serviciile prevăzute la art. 3, precum și orice alte detalii se stabilesc prin protocol, încheiat între Consiliul Concurenței și Serviciul de Telecomunicații Speciale.

(2) Clauzele protocolului se pot renegocia anual, la cererea uneia dintre părți.

Art. 5. — (1) Costurile pentru serviciile achiziționate potrivit art. 3 se recuperează de către Serviciul de Telecomunicații Speciale din bugetul Consiliului Concurenței.

(2) Cu sumele rezultate în urma acestei activități, încasate în cadrul aceluiasi exercițiu financiar, Serviciul de Telecomunicații Speciale reconstituie creditele bugetare utilizate în acest scop.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Președintele Consiliului Concurenței,
Bogdan Marius Chirițoiu
Directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale,
Marcel Opreș
Ministrul comunicațiilor și societății informaționale,
Gabriel Sandu
Președintele Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice,
Cristina Trăilă
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 26 august 2009.
Nr. 966.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea fără plată a unor bunuri mobile din proprietatea privată a statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în proprietatea privată a municipiului Caransebeș și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Caransebeș, județul Caraș-Severin

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 17 din Legea nr. 371/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Poliției Comunitare, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 11 lit. m) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea fără plată a unor bunuri mobile, având datele de identificare prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din proprietatea privată a statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în proprietatea privată a municipiului Caransebeș și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Caransebeș, județul Caraș-Severin, pentru a fi puse la dispoziția Poliției Comunitare a Municipiului Caransebeș.

Art. 2. — Patrimoniul Ministerului Apărării Naționale se diminuează cu valoarea de inventar a bunurilor mobile transmise potrivit art. 1.

Art. 3. — Cheltuielile privind transportul și paza bunurilor materiale prevăzute în anexă vor fi suportate integral din bugetul local al municipiului Caransebeș.

Art. 4. — Predarea-preluarea bunurilor mobile transmise potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor,

Dan Nica

Ministrul apărării naționale,

Mihai Stănișoară

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

București, 26 august 2009.

Nr. 967.

*) Anexa este clasificată și se comunică numai instituțiilor interesate.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind plata cotizației anuale de membru la întreprinderea comună europeană pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 2 lit. b) și al art. 4 alin. (2) din Decizia Consiliului 2007/198/Euratom din 27 martie 2007 de înființare a întreprinderii comune europene pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune, cu oferirea unor avantaje conexe,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se autorizează Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică să efectueze plata contribuției României la întreprinderea comună europeană pentru ITER, ca urmare a aderării României la Uniunea Europeană și în temeiul art. 4 „Finanțare” din Decizia Consiliului 2007/198/Euratom din 27 martie 2007 de înființare a întreprinderii comune europene

pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune, cu oferirea unor avantaje conexe.

Art. 2. — Plata cotizației se face din bugetul anual al Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică, cu încadrarea în bugetul anual aprobat de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul educației, cercetării și inovării,

Ecaterina Andronescu

Ministrul afacerilor externe,

Cristian Diaconescu

Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,

Vasile Pușcaș

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

București, 2 septembrie 2009.

Nr. 986.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.469/2002 privind înființarea Societății Comerciale de Tratament Balnear și Recuperare a Capacității de Muncă „T.B.R.C.M.” — S.A.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 1.469/2002 privind înființarea Societății Comerciale de Tratament Balnear și Recuperare a Capacității de Muncă „T.B.R.C.M.” — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 950 din 24 decembrie 2002, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

1. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Adunarea generală a acționarilor este constituită din 3 membri, numiți și revocați prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale, și îndeplinește atribuțiile prevăzute de actul constitutiv al societății.”

2. La articolul 9, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) Președintele consiliului de administrație este numit și revocat de adunarea generală a acționarilor, la propunerea președintelui Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale, și îndeplinește și funcția de director general al Societății Comerciale de Tratament Balnear și Recuperare a Capacității de Muncă «T.B.R.C.M.» — S.A.

(3) Conducerea societății este asigurată, pe baza contractului de mandat, de către directorul general și directorul general adjunct, numiți și revocați de adunarea generală a acționarilor, la propunerea președintelui Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale.”

3. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Sucursalele Societății Comerciale de Tratament Balnear și Recuperare a Capacității de Muncă «T.B.R.C.M.» — S.A. sunt conduse, pe baza contractelor de mandat, de către directori, numiți și revocați de către consiliul de administrație.”

4. În anexa nr. 1, articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Adunarea generală a acționarilor și consiliul de administrație îndeplinesc atribuțiile prevăzute în actul constitutiv, cu respectarea prevederilor Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

5. În anexa nr. 1, la articolul 10, alineatul (2) se abrogă.**6. În anexa nr. 1, la articolul 10 alineatul (4), literele b) și d) vor avea următorul cuprins:**

„b) numește și revocă membrii consiliului de administrație, președintele consiliului de administrație, care este și directorul general, directorul general adjunct, la propunerea președintelui Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale, cenzorii și supleanții acestora;

d) aprobă regulamentul de organizare și funcționare a consiliului de administrație, la propunerea acestuia;”

7. În anexa nr. 1, articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Adunarea generală a acționarilor se convoacă de către președintele consiliului de administrație sau de către persoana desemnată de președinte să îl înlocuiască, pe baza delegației date de președinte, în cazul imposibilității acestuia de a fi prezent.

(2) Adunările generale ordinare ale acționarilor au loc cel puțin o dată pe an, la cel mult 3 luni de la încheierea exercițiului

financiar, pentru examinarea și aprobarea situației financiare și a contului de profit și pierdere pe anul precedent și pentru stabilirea programului de activitate și a bugetului de venituri și cheltuieli pe anul în curs.

(3) Consiliul de administrație poate propune convocarea adunării generale ori de câte ori va fi nevoie, în conformitate cu dispozițiile prezentului act constitutiv, cu cel puțin 30 zile înainte de data stabilită.

(4) Convocarea va cuprinde locul și data ținerii adunării generale a acționarilor, precum și ordinea de zi, cu mențiunea explicită a tuturor problemelor care vor face obiectul dezbaterilor acesteia.

(5) Când pe ordinea de zi figurează propuneri pentru modificarea actului constitutiv, convocarea va trebui să cuprindă textul integral al propunerilor.

(6) Procesul-verbal al ședinței adunării generale a acționarilor este întocmit de către secretarul ședinței, iar apoi semnat de către persoana care a prezidat ședința și de către secretar. Procesul-verbal este trecut în registrul adunărilor generale, care este sigilat și parafat.

(7) Indemnizația membrilor adunării generale a acționarilor se stabilește prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale, în condițiile legii.”

8. În anexa nr. 1, articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Consiliul de administrație al Societății Comerciale «T.B.R.C.M.» — S.A. este compus din 5 membri.

(2) Conducerea Societății Comerciale «T.B.R.C.M.» — S.A. este asigurată de către directorul general, care este și președintele consiliului de administrație, și de către directorul general adjunct, în condițiile stabilite de statut, cu respectarea prevederilor Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Directorul general, care este și președintele consiliului de administrație al Societății Comerciale «T.B.R.C.M.» — S.A., reprezintă societatea în raport cu terții și în justiție.

(4) Consiliul de administrație se întrunește la sediul Societății Comerciale «T.B.R.C.M.» — S.A. cel puțin o dată pe lună și ori de câte ori este necesar, la convocarea președintelui sau la cererea unei treimi din numărul membrilor săi.

(5) Pentru valabilitatea deciziilor este necesară prezența a cel puțin două treimi din numărul membrilor consiliului de administrație.

(6) Dezbaterile consiliului de administrație au loc conform ordinii de zi stabilite pe baza proiectului comunicat de președinte cu cel puțin 5 zile înainte. Acestea se consemnează în procesul-verbal al ședinței, care se ține într-un registru sigilat și parafat de președintele consiliului de administrație.

(7) Directorii sucursalelor Societății Comerciale «T.B.R.C.M.» — S.A. pot participa la ședințele consiliului de administrație, fără drept de vot.

(8) La ședințele consiliului de administrație procesul-verbal se semnează de toți administratorii prezenți.

(9) Consiliul de administrație poate delega unuia sau mai multor membri ai săi unele împuterniciri pe probleme limitate și poate recurge la experți pentru studierea anumitor probleme.

(10) Cel care reprezintă Societatea Comercială «T.B.R.C.M.» — S.A. semnează actele care o angajează față de terți. Membrii consiliului de administrație exercită orice atribuție care este legată de administrarea societății comerciale, în interesul acesteia, în limita drepturilor care li se conferă.

(11) Președintele consiliului de administrație este obligat să pună la dispoziția adunării generale și a cenzorilor, la cererea acestora, toate documentele societății comerciale.

(12) Sunt incompatibile cu calitatea de membru al consiliului de administrație persoanele care, potrivit Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu pot fi fondatori, precum și cele care personal sau ale căror soț sau

soție, rude sau afini până la gradul al II-lea inclusiv sunt în același timp asociați în societăți comerciale cu același profil sau cu care sunt în relații comerciale directe.”

9. În anexa nr. 1, la articolul 14, litera a) va avea următorul cuprins:

„a) numește și revocă directorii sucursalelor și stabilește remunerația acestora;”.

Art. II. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează de drept contractul individual de muncă al directorului general adjunct al Societății Comerciale de Tratament Balnear și Recuperare a Capacității de Muncă „T.B.R.C.M.” — S.A., precum și mandatul persoanei desemnate director general.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Marian Sârbu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 9 septembrie 2009.
Nr. 1.013.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII
Nr. 872 din 19 august 2009

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
Nr. 208 din 7 septembrie 2009

ORDIN

pentru modificarea Normelor privind autorizarea și efectuarea transporturilor rutiere cu greutate și/sau cu dimensiuni de gabarit care depășesc limitele maxime prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor și al ministrului de interne nr. 407/991/1999

În temeiul art. 41 alin. (1) și al art. 57 lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 4 alin. (1) pct. 3 și al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările ulterioare, precum și al art. 7 alin. (4) din Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii și viceprim-ministrul, ministrul administrației și internelor, emit următorul ordin:

Art. I. — Normele privind autorizarea și efectuarea transporturilor rutiere cu greutate și/sau cu dimensiuni de gabarit care depășesc limitele maxime prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor și al ministrului de interne nr. 407/991/1999, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 28 octombrie 1999, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 22 se abrogă.

2. Articolul 25 va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Autorizația specială de transport se eliberează individual pentru fiecare transport efectuat cu vehicule cu

depășiri ale maselor și/sau dimensiunilor maxime admise, cu/fără încărcătură.

(2) Autorizația specială de transport se eliberează pentru perioade limitate de timp, care se stabilesc de către administratorul drumului, în funcție de:

a) perioada solicitată;

b) masele și/sau dimensiunile transportului;

c) lungimea traseului ce urmează a fi parcurs cu depășiri ale maselor și/sau ale dimensiunilor maxime admise;

d) caracteristicile și elementele geometrice ale traseului origine — destinație;

e) lucrările în execuție și/sau restricțiile de circulație instituite pe traseul origine — destinație;

f) condițiile impuse prin proiectul de transport prevăzut la art. 20.

(3) Autorizația specială de transport trebuie să conțină prevederi referitoare la data și ora încărcării. Obligația înscrierii acestor date aparține furnizorului încărcăturii care va certifica aceste informații prin semnătură și ștampilă.

(4) Autorizația specială de transport trebuie să conțină prevederi referitoare la data și ora începerii efectuării transportului cu depășiri ale maselor și/sau ale dimensiunilor maxime admise. Obligația înscrierii acestor date aparține transportatorului.”

3. Articolul 26 va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — Nerespectarea prevederilor art. 25 alin. (3) și (4) se sancționează potrivit legii.”

4. Articolul 27 se abrogă.

5. Articolul 28 va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Autorizațiile speciale de transport prevăzute la art. 25 pot fi prelungite de emitent fără plata tarifelor.

(2) Prelungirea valabilității autorizațiilor speciale de transport prevăzute la alin. (1) este posibilă pentru o singură perioadă, stabilită în conformitate cu prevederile art. 25 alin. (2), în cazul în care sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) la cererea transportatorului, depusă în termenul de valabilitate a autorizației speciale de transport;

b) dacă se mențin caracteristicile tehnice autorizate inițial;

c) dacă se mențin aceleași numere de înmatriculare ale vehiculelor componente ale ansamblului rutier;

d) confirmarea, în scris, a administratorului drumului privind neefectuarea totală sau parțială a transporturilor respective, după verificarea prealabilă.”

6. Articolele 29 și 30 se abrogă.

7. Articolul 31 va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — Autorizațiile speciale de transport prevăzute la art. 25 se pot elibera pentru o cursă dus, o cursă dus-întors sau o cursă în circuit.”

Art. II. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, literele a)—d) ale punctului XI.3 al literei B din nota la anexa nr. 1 la Ordinul ministrului transporturilor nr. 245/2008 pentru aprobarea unor tarife aplicate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 4 martie 2008, cu modificările și completările ulterioare, precum și alte dispoziții contrare se abrogă.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. IV. — Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale — S.A. va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu

Viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor,
Dan Nica

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

